

content/plugins/revslider/includes/operations.class.php on line 2030

Warning: "continue 2" targeting switch is equivalent to "break 2". Did you mean to use "continue 3"? in `/home/debtfree/public_html/wp-content/plugins/revslider/includes/operations.class.php` on line 2862

Πολιτικός Λόγος και Νόημα: Η εννοιολόγηση των διακυβευμάτων στη Μνημονιακή Ελλάδα

Μάνος Τάκας

Μέλος Εργαστηρίου Πειραματικής Κοινωνικής Ψυχολογίας, ΠΑΝΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

Διδάσκων Κοινωνικής και Πολιτικής Ψυχολογίας, CITY UNITY COLLEGE

«Ο χρόνος είναι ο καλύτερος γιατρός», λένε, και μάλλον στην ελληνική πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα αυτό είναι πέρα

και ακόμα τούτο επιβιώνει. Γι' αυτό η πολιτική των μνημονίων έχει ευνοηθεί και στην ελληνική σκηνή, έχει επιβιώσει η συλλογική σκέψη και ο ελληνικός λαός φαίνεται μάλλον περισσότερο κουρασμένος, παρά προδομένος. Πώς όμως διαχειρίστηκε η εγχώρια πολιτική σκηνή τα Μνημόνια διαχρονικά; Και πιο συγκεκριμένα, πώς χρησιμοποιήθηκε η έννοια του χρέους ως συνδετική έννοια μεταξύ του εκβιασμού της χώρας για την παραμονή της στην Ευρώπη; Μια Ευρώπη που συχνά κατηγορήθηκε από τους Έλληνες πολιτικούς πρωταγωνιστές ως συντηρητική, αλλά, παράλληλα, αναγκαία συνθήκη. Παράλληλα, τα ελληνικά πολιτικά κόμματα στην προσπάθειά τους να διαπραγματευτούν την πολιτική τους ισχύ, την κομματική τους ταυτότητα και την παραμονή τους στην πολιτική σκηνή, με επίκεντρο το Μνημόνιο, την Ευρώπη και το Χρέος, μετακινήθηκαν συχνά, μεταστράφηκαν και εκλογίκευσαν τις μεταστροφές τους αυτές. Πιο συγκεκριμένα, ενώ η ΝΔ καταψήφισε το πρώτο Μνημόνιο, ψήφισε υπέρ του δεύτερου και του τρίτου Μνημονίου, ο ΛΑΟΣ υπερψήφισε το πρώτο Μνημόνιο και καταψήφισε το δεύτερο, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ καταψήφισε το πρώτο και το δεύτερο Μνημόνιο αλλά η φιλο-μνημονική του μεταστροφή ως κυβέρνηση οδήγησε στην υπερψήφηση του τρίτου Μνημονίου. Οι πολιτικές αυτές μεταστροφές αποτελούν γόνιμο έδαφος μελέτης του τρόπου με τον οποίο το ελληνικό πολιτικό σύστημα διαπραγματεύτηκε τις έννοιες της Ευρώπης, του Χρέους και τη θέση της Ελλάδας ανάμεσά τους. Επομένως, στόχος του παρόντος είναι η ανάδειξη του τρόπου με τον οποίο τα ελληνικά πολιτικά κόμματα διαχειρίστηκαν τις έννοιες «Χρέος» και «Ευρώπη» σε κάθε μια κοινοβουλευτική συζήτηση για την ψήφιση έκαστου Μνημονίου. Αποτελεί ένα μικρό τμήμα μιας μεγαλύτερης ερευνητικής διαδικασίας, η οποία μελετά σε βάθος την ελληνική πολιτική ρητορική αναφορικά με τα Μνημόνια στην Ελλάδα. Στόχος του παρόντος άρθρου, όμως, δεν είναι η ερευνητική ανάδειξη και βιβλιογραφική επισκόπηση για την ερμηνεία των πολιτικών ρητορικών κατασκευών, αλλά η ανάδειξη των τυπικών αποσπασμάτων που αφορούν την Κυβέρνηση που εισήγαγε στο ελληνικό Κοινοβούλιο έκαστο Μνημόνιο, μελετώντας έτσι το πώς κάθε ελληνική κυβέρνηση προσπάθησε να πείσει για την αναγκαιότητα της πολιτικής των Μνημονίων.

Πριν προχωρήσουμε στην ανάλυση του πολιτικού λόγου, χρειάζονται κάποιες ελάχιστες μεθοδολογικές παρατηρήσεις: πρώτον, τα ακόλουθα «τυπικά αποσπάσματα» έχουν δημιουργηθεί βάσει αθροιστικής στατιστικής σημαντικότητας των λέξεων, που εμφανίζονται με έντονη γραμματοσειρά (bold). Δεύτερον, η στατιστική σημαντικότητα και συνεμφάνιση των λέξεων αυτών, μας επιτρέπει να δούμε ποιες λέξεις είναι σημαντικές και πώς αυτές συνδέονται με άλλες λέξεις και παράγουν νόημα. Τρίτον, η τιμή της αθροιστικής στατιστικής σημαντικότητας αναγράφεται μέσα σε παρένθεση και, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, μας ενδιαφέρει το τελικό αποτέλεσμα, δηλαδή το τελικό άθροισμα. Μεγαλύτερο άθροισμα (τιμή) σημαίνει και την ισχυρότερη στατιστική σημαντικότητα και συνεμφάνιση των λέξεων. Τέταρτον, στο παρόν άρθρο εξετάζεται μόνο ο λόγος της εκάστοτε Κυβέρνησης, αναφορικά με το Χρέος και την Ευρώπη.

Μνημόνιο 1 – Πράξη Συναίνεσης, Ευνομίας και Πατριωτικής Διεξόδου

Πριν το τέλος του 2008 η κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή βρισκόταν σε δεινή θέση, καθώς στα «Δεκεμβριανά» του 2008 προστίθεται η οριακή πλειοψηφία του κόμματος με μόλις μια έδρα. Υπό αυτές τις πιέσεις, στις 2 Σεπτεμβρίου 2009, ο πρωθυπουργός της χώρας, Κ. Καραμανλής εξαγγέλλει πρόωρες εκλογές για τις 4 Οκτωβρίου 2009, όπου πρώτο κόμμα αναδείχθηκε το ΠΑΣΟΚ με ποσοστό 43,92% με την χαρακτηριστική φράση του αρχηγού του κόμματος Γ. Παπανδρέου «λεφτά υπάρχουν». Παράλληλα, ο ευρωπαϊκός Τύπος εμφανίζεται επιθετικός απέναντι στην Ελλάδα. Χαρακτηριστικό είναι και το εξώφυλλο του γερμανικού περιοδικού Focus, στις 22 Φεβρουαρίου 2010, με τον τίτλο «Απατεώνες στην Ευρω-Οικογένεια» και την Αφροδίτη της Μήλου να «χειρονομεί» έναντι της Ευρώπης^[1]. Το ίδιο περιοδικό συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο με εξώφυλλο την 1^η Μαΐου 2010, το οποίο απεικονίζει την Αφροδίτη της Μήλου ως επαίτη^[2]. Την ίδια ημέρα ο Economist κυκλοφορεί με εξώφυλλο που παραπέμπει στην ταινία «Apopalypsenow» με τον τροποποιημένο τίτλο «Acropolisnow», όπου απεικονίζεται η Ακρόπολη περιτριγυρισμένη από πολεμικά ελικόπτερα και την Άνγκελα Μέρκελ τοποθετημένη στη δεξιά πλευρά του εξωφύλλου δίπλα από

1. «είναι το περί δικαίου **αίσθημα** του **ελληνικού λαού** είναι η προάσπιση του **πολιτικού** δημοκρατικού **συστήματος** ο **ελληνικός λαός** θέλει να πιστέψει πια ότι ο **πολιτικός κόσμος** μπορεί να υπηρετεί την ευνομία μπορεί να υπηρετεί το **δίκαιο** και όχι το **προσωπικό** ή στενά κομματικό **συμφέρον**» (Παπανδρέου, Πρωθυπουργός/Πρόεδρος ΠΑΣΟΚ. Τιμή : 189.69)
2. «ένα πρόγραμμα που μας δεσμεύει όλους ηθικά και **πολιτικά** να πετύχει έστω και αν χρειαστεί να προχωρήσουμε μόνοι μας χωρίς τη στήριξη από το **υπόλοιπο πολιτικό σύστημα** που **αρνείται να αναλάβει** τις **ευθύνες** τους αλλά **σίγουρα** με τη στήριξη των **πολιτών**» (Παπακωνσταντίνου, Υπουργός Οικονομικών. Τιμή : 183.69)
3. «κανείς δεν το σημείωσε που είναι και αυτό μια **αλήθεια** των μέτρων την **οργή** του **ελληνικού λαού** το **πολιτικό σύστημα** μπορεί να την απαντήσει με έναν μόνο **τρόπο** που είναι αυτή την **οργή** να τη μετατρέψει σε **πράξη** αναιρέσης των εγκλημάτων και της παθογένειας» (Ευθυμίου, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ΠΑΣΟΚ. Τιμή : 182.43)
4. προσέφυγε στο **μηχανισμό** που δημιουργήθηκε από την **ευρωπαϊκή ένωση** και το **διεθνές νομισματικό ταμείο** για να διασωθεί η χώρα αντιμέτωπη με το φάσμα **χρεοκοπίας** επέλεξε την εθνική επιβίωση να διασώσει την **οικονομία** ως πατριωτική διέξοδο χωρίς να **υπολογίσει** το πολιτικό κόστος (Φλωρίδης, Εισηγητής ΠΑΣΟΚ, Τιμή: 484,42)
5. αυτές είναι οι επιλογές που κάνουμε ζητάμε σήμερα τη συμβολή από όλους τους πολίτες ζητάμε από τους **εταίρους** μας στην **ευρωπαϊκή ένωση** από το **διεθνές νομισματικό ταμείο** τη στήριξη ώστε να έχουμε το **χρόνο** (Παπακωνσταντίνου, Υπουργός Οικονομικών, Τιμή: 462,96)

Από τα παραπάνω τυπικά αποσπάσματα φαίνεται ο τρόπος με τον οποίο η Κυβέρνηση παρουσιάζει το Μνημόνιο, το χρέος και την ευρύτερη πολιτική σκηνή. Τίθεται λοιπόν ζήτημα «ευνομίας», «πολιτικού δημοκρατικού συστήματος» και ο κ. Παπανδρέου καλεί ουσιαστικά τα υπόλοιπα πολιτικά κόμματα να μην εξυπηρετήσουν το προσωπικό ή στενά κομματικό τους συμφέρον, αλλά ουσιαστικά να υπερψηφίσουν το πρώτο Μνημόνιο ως μια πράξη συναίνεσης (Απόσπασμα 1). Παράλληλα, όμως, το ΠΑΣΟΚ, είναι έτοιμο να δράσει μόνο του, θεωρώντας ότι έχει τη στήριξη των πολιτών (Απόσπασμα 2). Οι πολίτες γίνονται «συνένοχοι» στη ρητορική του κ. Παπακωνσταντίνου αλλά και του κ. Ευθυμίου, ο οποίος δείχνει «κατανόηση» στην οργή του ελληνικού λαού για το χρέος και την ελληνική παθογένεια όλα τα προηγούμενα έτη και θεωρεί ότι το πολιτικό σύστημα θα πρέπει αυτή την οργή να τη μετατρέψει σε αγώνα κατά της παθογένειας (Απόσπασμα 3), υπονοώντας φυσικά ότι το Μνημόνιο αποτελεί μια «καλή αρχή» για

πρώτο μνημόνιο υπερψηφίστηκε, ο χρόνος αυτός δεν ήταν προφανώς επαρκής, και το ελληνικό πολιτικό σύστημα βρέθηκε σύντομα αντιμέτωπο με την ψήφιση του δεύτερου Μνημονίου.

Μνημόνιο 2 –Ανάκαμψη και συντηρητική Ευρώπη

Μετά το πρώτο μνημόνιο της κυβέρνησης Παπανδρέου και την επακόλουθη κοινωνική αναταραχή επήλθε η παραίτησή του στις 11 Νοεμβρίου 2011. Είχε προηγηθεί η ανακοίνωση για διενέργεια δημοψηφίσματος με θέμα τη νέα δανειακή σύμβαση στις 31 Οκτωβρίου και η ματαίωση του 4 ημέρες μετά, κατόπιν της στάσης των Ευρωπαίων εταίρων, που αποφάσισαν από κοινού ότι σε περίπτωση δημοψηφίσματος το ερώτημα θα έπρεπε να είναι κατά πόσον η Ελλάδα θα παραμείνει εντός ή εκτός ευρωζώνης. Επιπλέον, προβάλλοντας την αβεβαιότητα της εγχώριας πολιτικής εξέλιξης στην Ελλάδα, άσκησαν επιπλέον πίεση αναβάλλοντας την πρώτη εκταμίευση μετά την ανακοίνωση για τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος για τις αποφάσεις της συνόδου κορυφής της Ευρωζώνης. Η ανακοίνωση του κ. Παπανδρέου περί πρόθεσης διενέργειας δημοψηφίσματος «ανησύχησε» τις ευρωπαϊκές δυνάμεις. Ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε θεώρησε ότι το δημοψήφισμα αποτελεί μια διαδικασία εθελοντικής εξόδου της Ελλάδας από την Ευρωζώνη^[4] και ακολούθησε η αποκάλυψη των FinancialTimes αναφορικά με την πρόταση του Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο για την αντικατάσταση της κυβέρνησης Παπανδρέου με μια τεχνοκρατική κυβέρνηση, υπό την ηγεσία του Λουκά Παπαδήμου^[5], γεγονός που χαρακτηρίστηκε ως άμεση παρέμβαση της Ευρώπης στα εσωτερικά της Ελλάδας. Η κυβέρνηση υπό τον Πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο, μια συγκυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του ΛΑΟΣ, ο οποίος αργότερα καταψήφισε το δεύτερο Μνημόνιο, ορκίστηκε στις 11 Νοεμβρίου και οδήγησε τη νέα κυβέρνηση στην διαπραγμάτευση της νέας δανειακής σύμβασης. Σε αυτό το πλαίσιο στις 12 Φεβρουαρίου 2012 διεξήχθη υπό ένταση η κοινοβουλευτική συζήτηση αναφορικά με την ψήφιση του δεύτερου Μνημονίου στην Ελλάδα, από την οποία ακολουθούν ενδεικτικά πέντε τυπικά αποσπάσματα αναφορικά με το Χρέος και την Ευρώπη.

1. η πρόοδος που σημειώθηκε κατά τα **προηγούμενα** δύο χρόνια στην **αποκατάσταση** της **δημοσιονομικής σταθερότητας** και της **διεθνούς ανταγωνιστικότητας** είναι σημαντική το **πρωτογενές δημόσιο έλλειμμα** μειώθηκε από 24 δισεκατομμύρια **ευρώ** σε 5 δισεκατομμύρια **ευρώ** δηλαδή **μείωση** που αντιστοιχεί σε οκτώ εκατοστιαίες **μονάδες** του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (Παπαδήμος, Πρωθυπουργός, Τιμή: 289,07)
2. με την **εφαρμογή** του **νέου προγράμματος** τη **χρηματοδοτική στήριξη** και την **αναδιάρθρωση** του **χρέους** που τη συνοδεύουν θα περιοριστεί η αβεβαιότητα και θα αυξηθεί η **εμπιστοσύνη** στις **προοπτικές** της **ελληνικής οικονομίας** κι αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την **ενίσχυση** της επενδυτικής **δραστηριότητας** και την ταχύτερη **ανάκαμψη** της **οικονομίας** (Παπαδήμος, Πρωθυπουργός, Τιμή: 261,98)
3. και αυτές οι **μεταρρυθμίσεις** θα επηρεάσουν θετικά την επενδυτική δραστηριότητα τις **εξαγωγές** και την **απασχόληση** οι **μεταρρυθμίσεις** στην **αγορά εργασίας** αποσκοπούν στη **βελτίωση** της **ανταγωνιστικότητας** του κόστους και τη **μείωση** της **ανεργίας** ιδίως των νέων που έχει φθάσει σε εξαιρετικά **υψηλό επίπεδο** (Παπαδήμος, Πρωθυπουργός, Τιμή: 256,91)
4. πρέπει να προστατεύσουμε τον **έλληνα πολίτη** την **ελληνική οικογένεια** από τις συνέπειες μιας καταστροφικής κυριαρχίας

όνομα ελληνικό είναι μια **μάχη** που έδωσα απορρίπτοντας από την αρχή ότι η **λύση** του προβλήματος είναι απλά να βάλει **τάξη η Ελλάδα** στα του οίκου της (Παπανδρέου, Πρόεδρος ΠΑΣΟΚ, Τιμή: 194,19)

Η νέα, ιδιότυπη μορφή, κυβέρνηση έχει να διαπραγματευτεί την αποτυχία του πρώτου Μνημονίου και την εφαρμογή του δεύτερου, εν μέσω κοινωνικών εκρήξεων και αμφισβητήσεων. Ο κ. Παπαδήμος, όμως, θεωρεί ότι «έγινε πρόσδος» τα προηγούμενα δύο χρόνια (Απόσπασμα 1) αλλά με το νέο πρόγραμμα θα περιοριστεί η αβεβαιότητα, θα αυξηθεί η εμπιστοσύνη στις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας και εξ αυτού θα ενισχυθούν οι επενδύσεις και θα ακολουθήσει τελολογικά η ανάκαμψη της οικονομίας (Απόσπασμα 2). Παράλληλα, οι μεταρρυθμίσεις αυτές θα βελτιώσουν τις εξαγωγές και την ανταγωνιστικότητα της χώρας, ενώ θα οδηγήσουν και σε μείωση της ανεργίας (Απόσπασμα 3). Η οικονομοτεχνική προσέγγιση του κ. Παπαδήμου αποκαλύπτει κυρίως τον ρόλο του ως, μη άμεσα εκλεγμένος, Πρωθυπουργός. Στόχος είναι η παρουσίαση του Μνημονίου ως «ευκαιρία» όχι μόνο να μειωθεί το χρέος, αλλά να ανακάμψει πλέον η ελληνική οικονομία, ενώ στερείται πλήρως «πολιτικού» λόγου. Ενδιαφέρον, παράλληλα, αποτελούν οι δηλώσεις του κ. Παπανδρέου, ο οποίος πλέον «απαλλαγμένος» από την Πρωθυπουργία, στρέφεται κατά της «συντηρητικής» Ευρώπης, στην οποία έχουν κυριαρχήσει οι αγορές (Απόσπασμα 4) και ο ίδιος υπογραμμίζει τη «μάχη» που έδωσε πριν δύο χρόνια, με την υπογραφή του πρώτου Μνημονίου, με αυτή τη συντηρητική Ευρώπη, η οποία θυματοποιούσε την Ελλάδα και αρνούνταν να αναγνωρίσει το ευρύτερο πρόβλημα ως ευρωπαϊκό (Απόσπασμα 5).

Τα επόμενα τρία χρόνια σηματοδοτήθηκαν από έντονες κοινωνικές αναταραχές, καθώς στο πλαίσιο της «μεταρρύθμισης» πραγματοποιήθηκαν μαζικές απολύσεις, απώλεια βασικών εργασιακών δικαιωμάτων, περικοπές συντάξεων και μισθών, ενώ πολλές επιχειρήσεις εξωθήθηκαν στη διακοπή της λειτουργίας τους. Η «ευκαιρία» του δεύτερου Μνημονίου οδήγησε σε καταστροφή βασικών και, μέχρι πρότινος, αδιαπραγμάτευτων οικονομικών δικαιωμάτων και τελικά σε αλλαγή κυβέρνησης.

Μνημόνιο 3 – Το Μνημόνιο που θα φέρει το τέλος των Μνημονίων

Οι πρόωρες εκλογές του Ιανουαρίου 2015 προκλήθηκαν από την αδυναμία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας έφεραν στο προσκήνιο με ευρεία νίκη τον ΣΥΡΙΖΑ, μια πολιτική οντότητα η οποία είχε ασκήσει βαθιά και έντονη κριτική στην πολιτική των Μνημονίων. Η κυβέρνηση υποσχέθηκε την επανδιαπραγμάτευση του χρέους, την ανάδειξή του ως «παράνομο, απεχθές επονειδιστο και μη βιώσιμο» δια στόματος κας Κωνσταντοπούλου^[6] και δια πέναστης εφημερίδας «Αυγή»^[7]. Η διαπραγμάτευση οδήγησε στο περίφημο δημοψήφισμα του Ιουνίου με τον ελληνικό λαό να τάσσεται κατά του σχεδίου συμφωνίας με 61,31% και υπέρ με 38.69%. Μετά το δημοψήφισμα, η συγκυβέρνηση κατέληξε σε συμφωνία με τους δανειστές στις 13 Ιουλίου 2015 με όρους ενός τρίτου Μνημονίου. Η μεταστροφή αυτή οδήγησε σε διάσπαση του ΣΥΡΙΖΑ και στις εκλογές του Σεπτεμβρίου 2015, όπου με ποσοστό 36,34% ο ΣΥΡΙΖΑ κλήθηκε να σχηματίσει κυβέρνηση, η οποία τελικά ολοκληρώθηκε με τη συνεργασία του με τους ANEL, οι οποίοι έλαβαν 4,75%. Σημαντικό να αναφερθεί ότι στις εκλογές αυτές καταγράφηκε το ιστορικό ποσοστό αποχής με τον δείκτη να φτάνει στο 43,4%. Επομένως, η συγκυβέρνηση, με χαμηλή εν τέλει υποστήριξη από το σύνολο του εκλογικού σώματος, αλλά με αποδοχή του εκλογικού σώματος που παρέστη στις εκλογές, κλήθηκε να διαχειριστεί την φιλό-μνημονιακή της μεταστροφή και να αιτιολογήσει το, μέχρι τότε, αδιανόητο: το τρίτο Μνημόνιο από μια πρώην αντί-μνημονιακή πολιτική δύναμη. Τα επόμενα τυπικά αποσπάσματα καταγράφουν τον τρόπο με τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ANEL διαχειρίστηκαν την Ευρώπη και το Χρέος.

1. **κυρίες και κύριοι συνάδελφοι** δεν **θέλω** να ωραιοποιήσω την **πραγματικότητα** αλλά όσο σφάλμα είναι να ωραιοποιείς άλλο τόσο είναι και να μηδενίζεις η βασική μας υποχρέωση **τούτη** την ώρα είναι **πρωτίστως** να δώσουμε τη **μάχη** για να αντισταθίσουμε τις αρνητικές **συνέπειες** από αυτή τη **συμφωνία** (Τσίπρας, Πρωθυπουργός, Τιμή: 636,29)

- αυτό έχει την ιδιαίτερη **σημασία** στο ότι πλέον ανακουφίζονται οι μικρομεσαίες **επιχειρήσεις** και μπαίνει η αρχή για την επαναφορά στην πραγματική οικονομία **κυρίες** και **κύριοι συνάδελφοι** ιδιαίτερη **σημασία** ακόμα έχει το ποσό το οποίο μπαίνει στην αγορά (Καμμένος, Πρόεδρος ANEL, Τιμή: 612,75)
- δενυπάρχει** απολύτως καμμία αμφιβολία ότι οι δημοσιονομικοί στόχοι για την περίοδο **2015 2018** στη νέα σύμβαση αφορούν **μία** πολύ ήπια δημοσιονομική **προσαρμογή** η οποία αποτυπώθηκε στα τελικά νούμερα που έχουμε σήμερα (Σταθάκης, Υπουργός Οικονομίας, Τιμή: 19,92)
- αλλά κι από άλλους που ψάχνουν δικαιολογίες για τις προαναγγελθείσες επιλογές τους να λένε διαρκώς ότι σήμερα θα ερχόμασταν να ψηφίσουμε το χειρότερο μνημόνιο **δενυπάρχει** καμμία αμφιβολία ότι **δεν υπάρχει** καλό μνημόνιο κι ούτε **εγώ** θέλω να υπερασπιστώ κάτι τέτοιο (Τσίπρας, Πρωθυπουργός, Τιμή: 17,60)

Η πολιτική φιλό-μνημονιακή μεταστροφή του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL ουσιαστικά παρέδωσε την αντί-μνημονιακή ρητορική σε δύο πολιτικά κόμματα, το ΚΚΕ και τη Χρυσή Αυγή. Πλην αυτών, σύσσωμο το πολιτικό σύστημα έχει φιλό-μνημονιακή στάση επομένως η συγκυβέρνηση έχει, ρητορικά, ελάχιστα διαθέσιμα στη διάθεσή της για να αποτυπώσει αυτούσια το χρέος ή την Ευρώπη. Η αντιμετώπιση του χρέους θεωρείται πλέον απαραίτητη προϋπόθεση για την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρώπη, ενώ η υπόρρητη αποδοχή του παραπάνω από τη συγκυβέρνηση μετατοπίζει την συζήτηση σε άλλο ρητορικό κέντρο. Από το χρέος και την Ευρώπη, στην πολιτική μεταστροφή της συγκυβέρνησης. Εξ αυτών ο κ. Τσίπρας θεωρεί ότι πλέον είναι ώρα να δοθεί μια «μάχη» ώστε να αντισταθμιστούν οι αρνητικές συνέπειες της συμφωνίας (Απόσπασμα 1), δεν μετανιώνει για την επιλογή του καθώς στόχευε να υπερασπιστεί το «δίκαιο του ελληνικού λαού» (Απόσπασμα 2) ενώ ο κ. Καμμένος αναφέρει τα θετικά του τρίτου Μνημονίου, την ανακούφιση δηλαδή των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και την επαναφορά στην πραγματική οικονομία (Απόσπασμα 3). Η «επιτυχία» του τρίτου Μνημονίου είναι η «πιο ήπια δημοσιονομική προσαρμογή» (Απόσπασμα 4) ενώ στην κριτική της αντιπολίτευσης ότι το τρίτο Μνημόνιο είναι το χειρότερο ο κ. Τσίπρας απαντά ότι δεν υπάρχει καλό Μνημόνιο (Απόσπασμα 5). Εξ αυτών φαίνεται ότι η συγκυβέρνηση έχει πια συμμορφωθεί πλήρως με τις ευρωπαϊκές επιταγές, και το μόνο που μένει είναι η «ελπίδα» ότι τα μέτρα θα είναι πιο ήπια.

Επίλογος

Ο τρόπος, με τον οποίο οι ελληνικές κυβερνήσεις διαχειρίστηκαν την έννοια του χρέους στο φάσμα των κοινοβουλευτικών συζητήσεων για την ψήφισή τους είναι κοινός: «Μνημόνιο ή Χρεοκοπία». Η συλλογιστική αυτή οδήγησε τον κ. Παπανδρέου στην εισαγωγή του πρώτου Μνημονίου, ενδυναμώθηκε στη συζήτηση για το δεύτερο Μνημόνιο και εσωτερικεύθηκε πλήρως στην συζήτηση για το τρίτο Μνημόνιο. Τα Μνημόνια συγκροτήθηκαν υπό όρους «εθνικής σωτηρίας», «αποφυγής της χρεοκοπίας» μέχρι και «μάχης», πάντα με επίκεντρο τους οικονομικούς δείκτες και την αποπληρωμή των ελληνικών δανείων. Ο κυβερνητικός λόγος πολύ σπανίως συνδέσε το χρέος με το κοινωνικό βάρος, παρά αρκέστηκε να αποδεχθεί ένα, ενδεχομένως, επίπλαστο δίλλημα, το οποίο συνδέει την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρώπη, με την αποπληρωμή του χρέους με κάθε κόστος. Η φιλό-μνημονιακή μεταστροφή του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL υπογραμμίζει την πλήρη συμμόρφωση του πολιτικού συστήματος με το, παλαιότερα

[1] Περιοδικό Focus: https://www.focus.de/magazin/videos/focus-titel-betrueger-in-der-euro-familie_vid_15672.html. Ημ. Ανάκτησης: 16/03/2019

[2] Περιοδικό Focus: https://www.focus.de/magazin/videos/focus-titel-griechenland-und-unser-geld_vid_17109.html. Ημ. Ανάκτησης: 16/03/2019

[3] TheEconomist: <https://www.economist.com/printedition/2010-05-01>. Ημ. Ανάκτησης: 16/03/2019

[4] Εφ. Καθημερινή, FinancialTimes: «Το παρασκήνιο του δημοψηφίσματος και των Καννών», <http://www.kathimerini.gr/766734/article/epikairothta/politikh/financial-times-to-paraskhnio-toy-dhmoyhfismatos-kai-twn-kannwn>, Ημ. πρόσβασης: 16/03/2019

[5] Εφ. Εφημερίδα των Συντακτών: «Αποκαλύψεις F.T. για το «μαγειρείο» των Καννών», <http://archive.efsyn.gr/?p=196905>, Ημ. πρόσβασης: 16/03/2019

[6] <http://bankingnews.gr/index.php?id=212619>, Ημ. πρόσβασης: 16/03/2019

[7] <http://www.avgi.gr/article/10842/5632081/to-chreos-einai-paranomo-apechthes-eponeidisto-me-biosimo> Ημ. πρόσβασης: 16/03/2019

Categories: Blog, Τελευταία Νέα 15 Μαρτίου, 2019

Tags:

Share this post

ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ

Λιτότητα εναντίον εργασίας

ΕΠΟΜΕΝΑ

Το Δημόσιο ζητεί επιστροφή 241 εκατ. ευρώ από χρέη φαρμακευτικών εταιρειών

Related posts

Κοσμος της εργασιας
3 Μαΐου, 2020

Η ενεχυρίαση της ελληνικής
δημόσιας περιουσίας σε ...έξι
μέτρα για χάρη των δανειστών
14 Φεβρουαρίου, 2020

Γιατί η ΕΚΤ βλέπει το “πρόβλημα”
να... χτυπάει στα νομίσματα
12 Φεβρουαρίου, 2020

12 Φεβρουαρίου, 2020

Χρέος: Ένα παιχνίδι λέξεων
12 Φεβρουαρίου, 2020

Ολική διαγραφή χρεών και
ρευστοποίηση περιουσίας
8 Φεβρουαρίου, 2020

Αφήστε μια απάντηση

Your email address will not be published. Required fields are marked *

Το σχόλιό σας...

Name*

Email*

Website

Save my name, email, and website in this browser for the next time I comment.

Δεν είμαι ρομπότ

reCAPTCHA
Απόρρητο - Όροι

Δημοσίευση σχολίου

Η ενεχυρίαση της ελληνικής δημόσιας περιουσίας σε ...έξι μέτρα για χάρη των δανειστών Ακίνητα και μετοχές δημοσίων εταιρειών στο υπερταμείο (...)

57 views

Mainstream (Κυρίαρχη Άποψη)

Δημόσιο χρέος και Εθνικές Εκλογές: Η περίπτωση της Ελλάδας

31 Ιανουαρίου, 2020

Δημόσιο χρέος και Οικονομική Ανάπτυξη

31 Ιανουαρίου, 2020

Δημόσιο χρέος και αποκρατικοποιήσεις στην Ελλάδα

31 Ιανουαρίου, 2020

Alternative (Εναλλακτική Άποψη)

Κρίση Χρέους – Μνημόνια: Επιστροφή στον Μεσαίωνα για τον κόσμο της εργασίας

3 Μαΐου, 2020

Χρέος: Ένα παιχνίδι λέξεων

12 Φεβρουαρίου, 2020

Κρίση δημόσιου χρέους στην Ελλάδα

31 Ιανουαρίου, 2020

